

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ἦδωκας σημείωσιν

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν, ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, φαιδροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαισματα, δι' ὧν τὸ πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα, θεοφάντορ Μεθόδιε, ἄθλων δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθειᾶς, ἐμείωσας ζόφον, καὶ μεταβέβηκας πρὸς φῶς, Ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον, διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἐορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεία λαμπόμενοι.

Αἵμασιν ἐπέχρωσας, τὴν Ἱερὰν διπλοῖδα σου, θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἁγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεύεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μυσούμενος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενος ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε, Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἁμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἦ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὔτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύστα, δίδαξον.

Θεοφάνους.

Ὦδὴ α' Ἦχος βαρὺς

Νεύσει σου πρὸς γεῶδη

Τρίβου συντονωτάτης, πρὸς τὸν Θεὸν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἦστραψας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν, ὅθεν διπλοῖς σὲ στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, Ἱερωσύνης τε μύρω, Παμμάκαρ κοσμούμενος, διαμφοτέρων ἡστραψας, ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ θεοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς θυσία, καὶ Ἱερά τῷ Δεσπότη, καὶ ζώσα καὶ ἔμψυχος, ἱεουργήθης ἔνδοξε, ὅθεν θυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσεδέχθης Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Ῥύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ Σωτήρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε,

ὄθεν σαφῶς σὲ εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

Ὦδὴ γ'

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς

Ἐπιπολάζουσιν ἰδῶν, τὴν τοῦ Ὁριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ θεῷ πυρὶ συντόμως ἔφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστράπτουσιν αἴγλην, ἅψας τῆς σοφίας θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτόν, καὶ τῆς ἀγνείας τὸ κάλλος, διὰ πείρας, Ἐνδοξε μαθῶν, σοφία τῆ σῆ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις θεόφρον, καὶ τὴν αἰωνίζουσιν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογμάτων εὐσημος φθογγή, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντας καλοῦσα τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν παμμάκαρ, τῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν ὄντως τρυψὴν ἐκείθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσιν ἀεὶ, συμφυομένην ἀρρεύστως, καὶ συναυξουμένην τοῖς μετέχουσι.

Θεοτοκίον

Μετὰ τοῦ θεοῦ Γαβιρήλ, εὐλογημένη τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν ἀεὶ, χάραξ γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτήρα, πάντων μετὰ σώματος κυήσασα.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θεῷ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ μὲ πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, Ἱεουργεὲ προσήγαγες θυσίας Θεῷ, ἀθλήσας δὲ στερρότατα, καὶ τυθεὶς προσηνέχθης, θυσία ᾧ Μεθόδιε, δι' ἡμᾶς τῷ τυθέντι, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε ἀεὶ, πάντας σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς, Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενοὺς, σὲ γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ παναμώμητος ἀμνὰς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἔβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίαις κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηνοῦσα, Ποῦ σου τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυμάτων, μνήμη ᾧν ἀπήλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις, Ὑμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

Ὦδὴ δ'

Ὁ πατρικοὺς κόλπους

Εἰς ἀρετῶν σὺ περιωπήν, μαρτυρικῶς τελειωθεὶς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς Ἱεουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχῶν ἱεραρχικόν (ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐκέκτησο), τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποίμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχοφελής, τῶν σῶν δογμάτων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα, τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, θείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε, δι' εὐτονωτέρας γὰρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστίλβωας.

Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφύλαξον τὴν ποίμνην σου, τῆς οἰκονομίας σου, προσκυνοῦσαν τὰ θεῖα σύμβολα.

Ὡδή ε'
Κύριε ὁ Θεός μου

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τεμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἔνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνῆς τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθω τιμώντάς σε, σῶσον Παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ἐχων πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρησίαν Πάτερ, οὗ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σου, τοῖς πιστοῖς τὴν θεῖαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον Ἱερουργήσας, τὸν ἀμνὸν Θεοῦ τὸν τὰς ἀμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνέχθης τούτῳ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον

Ἄχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τοῦ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς θείας ἀκτίνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ὡδή ς'
Ναυτιῶν τῷ σάλῳ

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμάρκαρ οὐκ ἔδωκας ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σαυτὸν ἠλευθέρωσας καὶ χωρητικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ὀλικῶς τὴ θεία, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, Ἱερωσύνης κανὼν ἐχημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης, ὄφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἢ φωτιστικῇ συνελθοῦσα, τῶν ὄντων κατάληψις θεωρητῆμον, φωτὸς λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σὲ ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα.

Θεοτοκίον

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομητορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὕμνολογίαν, μετὰ τοῦ ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμπλοῖς ποντούμενον ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπούμενον, ὡς ὁ Ἰωάννης Χριστὲ βοῶ σοί, Ἐκ θανατηφόρου μὲ βυθοῦ ἀνάγαγε».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι

- Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
- Μεθεὶς ὀδεύει, οὗ μέθοδος οὗ πέλει.
- Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφνεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

Ἱερωμένος θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μέλπεις ἀπαύστως, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐστηριγμένος τῇ πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσβεσας φλόγα, ῥοαῖς ἀγίων αἱμάτων σου, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνημένος τὰ θεία, θεωρία τῆ ἀνωτάτη, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτρένωσας, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι συνανακράζων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἕμνολογίαίς δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα κτίσις, Θεὸν Παρθένε γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα
τούτῳ κραυγάζει, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ ἦ'

Τὸν μόνον ἄναρχον

Σὲ τὸν ἀόρατον, ὡς ὀρῶν ἐκαρτέρει, τοὺς τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ θεόφρων, καὶ στέφανον
ἀνεδήσατο μέλπον, Ἕμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοὶ προξενοῦσαν
ὀδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν σῶν καμάτων τὸν μισθὸν θεοφόρε, διάνοιαν ὑπερβαίνοντα
πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογμάτων πέλαγος, καὶ πυξίον δογμάτων, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρὸν σε, γινώσκομεν καὶ
αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἰκέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τὴ συλλαβούση τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, Νῦν σώσον με
διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως.

Ὁ Εἰρμὸς

«Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν
Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἱρέσεων παῦσαι, τὰ καθημῶν
μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι, ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγωγὴν μετετέθης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο λαβὼν, καὶ τῆς
ἀθλήσεως, ἔνθα ζωῆς ἀκηράτου μετέχων, συνδιαιωρίζειν τῷ Χριστῷ κατηξίωσαι.

Εὐλοῦ ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρέψης, τῆς ἀθανάτου Παμμάρκα, τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, τὸν ἀρχηγὸν
ἐμπορευσάμενος, οὗ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦντων σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Ὅλον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς
ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητῆς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.

Θεοτοκίον

Νόμου καινοῦ κιβωτὸν καλούμέν σε, καὶ θεοχάρακτον πλάκα, ἐν ἣ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς
γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τε κοῦσα, καὶ παρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ
συγκαταβάσεως, ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυμάτων, καταξιοθείσάν σε αἰεὶ μεγαλύνομεν».

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.